

Εκδοτικὸ Σημείωμα

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Η ζωή στην Αγέλη

Κουβέντα με τον
Σερ Χαν

Ομάδα Προσκόπων

Κοινότητα
Ανιχνευτών
"ΔΑΙΔΑΛΟΣ"

Χρονογράφημα_
Συνέντευξη απο τον
Α.Κυριακίδη,
ιδρυτής 76ου
Συστήματος
Προσκόπων
Στροβόλου

Προσκοπική τεχνική

Με τα φτερά του
Ικάρου

Προσωπογραφίες_
Συνέντευξη απο
Ανδρέα Παναγιώτου
νέο Έφορο Κλάδου
Ανιχνευτών

Η Γωνιά του
Βαθμοφόρου

Ως Πρόσκοποι που είμαστε, ξέρουμε πώς να προετοιμαζόμαστε για μια εξόρμηση στην φύση. Γεμίζουμε το σακίδιο μας με ότι θα χρειαστούμε, φοράμε τα κατάλληλα ρούχα και παπούτσια, βάζουμε το μαντίλι μας με περηφάνια και είμαστε έτοιμοι.

Κάπως έτσι γίνεται και η προετοιμασία για την νέα προσκοπική χρονιά. Βήμα βήμα ολοκληρώνετε η προετοιμασία, με την προϋπόθεση ότι κάθε χρόνο θα έχουμε το καλύτερο δυνατό πρόγραμμα για τους προσκόπους, όπως άλλωστε κάνουμε και πρακτικά, κάθε λίγο καιρό, αγοράζουμε καλύτερο σακίδιο, καλύτερο υπνόσακο και νέο παγούρι γιατί αλλοιώθηκε το παλαιό.

Το σημαντικότερο είναι πως το μόνο που μένει πάντα ίδιο είναι το μαντίλι. Τα χρώματά του και το συναίσθημα που νιώθουμε όταν το φοράμε. Γι' αυτό το μαντίλι θέλουμε να έχουμε το καλύτερο πρόγραμμα, γι αυτό το μαντίλι θέλουμε να πηγαίνουμε ακόμα πιο ψηλά, γι αυτό το μαντίλι 50 χρόνια τώρα γίνεται πρόοδος απο γενιά σε γενιά, από χρόνο σε χρόνο.

Σας καλωσορίζω λοιπόν στο 18^ο τεύχος της εφημερίδας μας! Φέτος έχουμε πολλές αλλαγές και ανανεώσεις όχι μόνο στην εφημερίδα μας αλλά και στα προγράμματα των τμημάτων.

Ξεκινώντας με το πρώτο, θα σας πω ότι η εφημερίδα μας παίρνει νέα πνοή και σας δίνει πολλές πληροφορίες για τα

προγράμματα των τμημάτων, για τους Βαθμοφόρους του Συστήματος, για την ιστορία του Συστήματος και φυσικά σας ενημερώνει για διάφορες προσκοπικές τεχνικές. Μέσα από την εφημερίδα μας θα μάθετε για τις εμπειρίες των Βαθμοφόρων στα διάφορα Τμήματα, και θα έχετε την ευκαιρία να δείτε τα παιχνίδια των Λυκόπουλων τις τεχνικές των Προσκόπων και τις δραστηριότητες των Ανιχνευτών μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό μας υλικό. Όσον αφορά τις αλλαγές στα προγράμματα των Τμημάτων να είστε σίγουροι ότι γίνονται πάντοτε για το καλό των παιδιών και για την καλύτερη πρόοδο στην πορεία τους!

Να πουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στους παλαιούς Προσκόπους του 76ου που με χαρά δέχθηκαν την πρόσκληση μας για την συνάντηση που έγινε στο Σύστημα. Όπως επίσης και ένα μεγάλο μπράβο για την αξιοπρεπείς και τιμητική ιστορία που βρήκαμε εμείς οι νέοι.

Νιωθω επίσης την ανάγκη να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στην ΑΚΕΛΑ μας.

Απολαύστε το πρώτο Φθινοπωρινό μας τεύχος για τον χρόνο αυτό και μάθετε περισσότερα για τις κατασκηνώσεις του καλοκαιριού, και τα νέα προγράμματα! Καλή Προσκοπική χρονιά και καλή ανάγνωση!

Αντωνία Ζήνωνος
ΑΛΚΥΟΝΑ
Υ.Α.Λ

πρασινες συμβουλές για ένα γαλάζιο πλανήτη!

Σβήνετε πάντα τα φώτα που δε χρειάζεστε αναμμένα, διότι πέραν της κατανάλωσης ενέργειας προκαλούν και φωτορύπανση, ήτοι φωτεινούς όγκους πάνω από τις πόλεις, που ενοχλούν το οικοσύστημα, ιδίως τα πουλιά.

Χαιρετισμός Αρχηγού Συστήματος

Αγαπητά μου Λυκόπουλα Πρόσκοποι και Ανιχνευτές, Γονείς και φίλοι του 76^{ου}

Σας καλωσορίζω στο 18^ο τεύχος της εφημερίδας μας που σηματοδοτεί και την έναρξη της νέας μας χρονιάς.

Η χρονιά που μας πέρασε ήταν αναμφίβολα μια από τις καλύτερες χρονιές των τελευταίων χρόνων, όχι μόνο επειδή γιορτάσαμε τα 50χρονα μας, αλλά και λόγω του ότι οι εκδηλώσεις που ετοιμάστηκαν από το Σύστημα μας, ήταν άνευ προηγουμένου και σίγουρα θα αποτελέσουν σημεία αναφοράς από τώρα και στο εξής.

Αυτά όμως ανήκουν πλέον στο παρελθόν. Οι κατασκηνώσεις που πέρασαν άφησαν στα μέλη μας τις καλύτερες εντυπώσεις και φόρτισαν αρκετά τις μπαταρίες μας για αυτήν τη χρονιά. Είδη έχουν προγραμματιστεί αρκετές δράσεις που θα κρατήσουν αμείωτο το ενδιαφέρον όλων μας μέχρι και το τέλος.

Και για να σας κρατάμε και λίγο σε αγωνία σας παραθέτουμε λίγες από τις επικείμενες δράσεις. Συνάντηση στους αιθέρες και στο διαδίκτυο, και εναρκτήρια πυρά τον Οκτώβριο. Και φυσικά να μην ξεχνάμε την εκδρομή γονέων στις 14 Νοεμβρίου και τη Χριστουγεννιάτικη γιορτή μας που θα πραγματοποιηθεί στις 18 Δεκεμβρίου.

Καλή προσκοπική χρονιά λοιπόν, καλή διασκέδαση και όλο ψηλότερα ανεβάσματα

Ζήτω το 76

Χαιρετισμός Προέδρου κ. Μιχάλη Σουροπέτση

Αγαπητοί γονείς, βαθμοφόροι και παιδιά,

Ξεκινώντας την νέα Προσκοπική χρονιά είναι σαν να ανοίγουμε μια νέα σελίδα στη ζωή μας.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν την περασμένη χρονιά, να αναλογιστούμε τι κάναμε και να προσπαθήσουμε να γίνουμε καλύτεροι σε όλους του τομείς.

Η χρονιά των 50-χρονων που μας πέρασε άφησε σε όλους αξέχαστες στιγμές χαράς, συγκίνησης και περηφάνιας με κύρια χαρακτηριστικά:

Από την πλευρά των βαθμοφόρων την αποκορύ-

φωση του οράματος, της συνεργασίας, ομαδικότητας, άμιλλας και προγραμματισμού. ΜΠΡΑΒΟ ΣΕ ΟΛΟΥΣ.

Έδωσε στα Λυκόπουλα, Προσκόπους και Ανιχνευτές την απεριόριστη περηφάνια που ανήκουν στο 76 Σύστημα Προσκόπων Στροβόλου.

Και τέλος στους γονείς την πλήρη ικανοποίηση που έχουν επιλέξει τον προσκοπισμό ως μέσο ψυχαγωγίας, εκπαίδευσης και κοινωνικοποίησης των παιδιών τους.

Ελπίζω και η νέα χρονιά με τις δικές σας δράσεις να φέρει σε όλους νέες συγκινήσεις και χαρές.

Εύχομαι σε όλους Υγεία, χαρά και μια καλή επικοινωνιακή Προσκοπική Χρονιά

ΠΑΝΤΑ_ΕΜΠΡΟΣ

Προγραμματισμένες Δράσεις

- JOTI-JOTA και εναρκτύρια πυρά στις 16 Οκτώβριου
- Γάμος του Βαθμοφόρου ΥΚΑ Μάνου Ιωσηφάκη στις 23 Οκτωβρίου
- Διήμερο Συστήματος και εκδρομή γονέων 13-14 Νοεμβρίου
- Χριστουγεννιάτικη γιορτή 18 Δεκεμβρίου

ΕΚΔΟΤΗΣ : ΑΛΚΥΟΝΑ
Αντωνία Ζήνωνος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ : ΑΛΚΥΟΝΑ
Αντωνία Ζήνωνος

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν:
ΚΑΑ Κώστας Θεοδόρου, ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ
Αντρέας Σουροπέτσης, ΚΗΦΕΑΣ Μιχαήλ
Σοφοκλέους, ΡΗΓΟΥΛΟΣ Αντώνης
Παναγίδης, ΣΕΡ ΧΑΝ Γιάννος Ιωάννου,
ΠΗΓΑΣΟΣ Ανδρέας Παναγιώτου,
Αντιγόνη Μιχαήλ

Η ζωή στην 76η Αγέλη...ζωή που συναρπάζει!!!

«ΖΟΥΓΚΛΟΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ» στα Πλατάνια!

επιμέλεια στήλης ΡΗΓΟΥΛΟΣ

Αγαπημένα μου Λυκόπουλα είμαι και πάλι χαρούμενος που επικοινωνώ μαζί σας ξανά ενόψει της νέας μας χρονιάς. Πριν πούμε μερικά πραγματάκια για την νέα μας χρονιά, ας πάμε λίγο πίσω στη κατασκήνωση μας.

Από τις 18 Ιουνίου μέχρι και 25 Ιουνίου 2010 πραγματοποιήθηκε η θερινή μας κατασκήνωση με τίτλο «ΖΟΥΓΚΛΟΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ» στον κατασκηνωτικό χώρο του Σώματος Προσκόπων Κύπρου στα Πλατάνια. Στον χώρο βρισκόμασταν με ακόμα τρία συστήματα της επαρχίας Λευκωσίας, το 250 Γερολάκου, 283 Γερίου και το 293 Μακεδονίτισσας. Ο συνολικός αριθμός των κατασκηνωτών μας ήταν 125 Λυκόπουλα εκ των οποίων τα 58 ήταν της δικής μας Αγέλης.

Στην κατασκήνωση τα λυκόπουλα είχαν την ευχέρεια να προχωρήσουν αρκετά με την προσκοπική τους πρόοδο μέσα από διάφορες εκπαιδεύσεις και εργασίες. Είχαμε επίσης την δυνατότητα να παίξουμε διάφορα παιχνίδια με ιστορίες από το βιβλίο της ζούγκλας στην υπέροχη φύση όπου βρισκόμασταν και πάνω από όλα να περάσουμε όμορφα.

Στην κατασκήνωση υπήρχε και ο διαγωνισμός μας ο οποίος θα ξεχώριζε την καλύτερη εξάδα της κατασκήνωσης. Η αξιολόγηση περιλάμβανε: καθαριότητα αντίσκηνου, καθαριότητα ατομικών ειδών και παιχνίδια. Τα δικά μας Λυκόπουλα με πολύ περηφάνια μας ανάδειξαν νικητές του διαγωνισμού. Η εξάδα αποτελείτο

από Αντιγόνη Ηροδότου (Εξάρχης), Ειρήνη Πελετιέ, Δέσποινα Πελετιέ, Νίκη Πελετιέ, Μυρτώ Σωλομού, Χρυστάλλα Γεωργίου, Άννα γεωργίου, Ανθή Σαμαρα, Θεοδοσία Γεωργίου (250) , Σουζάνα Ευστρατίου (250) και Κωνσταντίνα Αδαμίδου (250 Υποεξάρχης). Άξιοι συγχαρητηρίων είναι και τα υπόλοιπα Λυκόπουλα όπου και αυτά κατέχτησαν υψηλή θέση από τις 15 σε σύνολο εξάδες.

Με αρκετή ανυπομονησία περιμένουμε την επόμενη μας κατασκήνωση, γιατί όπως είχε πει και ο ιδρυτής του προσκοπισμού «...ο πρόσκοπος δουλεύει 355 μέρες τον χρόνο για 10 μέρες κατασκήνωση...»

Η χρονιά μας ξεκινά με 20 λυκόπουλα μείων. Αυτά τα Λυκόπουλα έχουν ολοκληρώσει τον κύκλο τους την Αγέλη και πάνε στο τμήμα των Προσκόπων. Τα πιο πάνω Λυκόπουλα είναι: Νίκη Πελετιέ, Μαρία Χριστοδούλου, Μαρία Χαραλάμπους, Δέσποινα Πελετιέ, Άννα Γεωργίου, Νικόλας Πέτρου, Αντιγόνη Ηροδότου, Ανδρέας Ηροδότου, Παναγιώτης Χαναππά, Ελένη Κόκκινου, Δάφνη Πελεκάνου, Ανδρέας Λεμωνιάτης, Ελένη Θωμά, Νάταλυ Τζιονή, Γρηγόρης Γεωργίου, Ειρήνη Τσολία, Ανθή Σαμαρά, Νικολέτα Παναγιώτου, Ανδρέας Μετόχης και Νικήτας Φωτίου. Το επιτελείο της Αγέλης μας το οποίο φθάνει τα 10 άτομα είναι πανέτοιμο για να δεχθεί νέα και με όρεξη λυκόπουλα.

Εμπρός Λυκόπουλα πάμε να ξεκινήσουμε το έργο μας όπου μόνο εμείς ξέρουμε το πώς...

...ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ Κουβέντα με τον Σερ Χαν

Έχουμε γνωρίσει το Σερ-Χαν ως τον κακό τίγρη του Βιβλίου της Ζούγκλας, που έβαλε σκοπό της ζωής του να φάει το κουτάβι ανθρώπου, δηλαδή το Μόγλη. Στη στήλη αυτή ο Σερ-Χαν παίρνει έναν άλλο ρόλο, βάζει το χαμόγελό του και εύθυμος και γελαστός όπως λέει και ένα λυκοπουλίτικο τραγούδι, έρχεται να κάνει κουβέντα με τα Λυκόπουλα.

επιμέλεια στήλης ΚΑΑ

Ένας Σύντομος οδηγός επιβίωσης για τα νέα μας
Λυκόπουλα

Αγαπητά μου νέα Λυκόπουλα σας χαιρετώ,

Ονομάζομαι Σερ Χαν και όπως θα μάθετε από τη ζωή στην Αγέλη μας έχω το ρόλο του κακού τίγρη της ζούγκλας. Όχι όμως και εδώ αφού με φώναξαν οι Βαθμοφόροι σας για να δώσω συμβουλές σε εσάς τα νέα Λυκόπουλα που τώρα εντάσσεστε στην Αγέλη μας και στον Προσκοπισμό γενικότερα.

Καταρχήν θα δείτε πολλά παράξενα για εσάς πράγματα όπως αυτούς του κύριους που φοράνε γαλάζια, μόνο που στο προσκοπείο δεν τους λέμε κύριους αλλά Αρχηγούς και Υπαρχηγούς. Αυτοί λοιπόν οι κύριοι θα φωνάζουνε συνεχώς διαταγές (παραγγέλματα τα λέμε εμείς) όπως προσοχή και ανάπαυση και οκλαδόν και στοιχηθείτε. Όλα αυτά που λένε για εσάς θα είναι άγνωστα. Μην ανησυχείτε όμως. Παρακολουθήστε τι κάνουν τα άλλα Λυκόπουλα και σιγά σιγά θα τα μάθετε όλα.

Θα δείτε επίσης όταν κάνουμε έπαρση της σημαίας ότι όλοι χαιρετάνε προσκοπικά και ψάλλουνε τον

εθνικό ύμνο και μετά λένε μια παράξενη κραυγή όταν ανεβαίνουν οι πιο μικρές σημαίες. Αυτή η κραυγή είναι η κραυγή του Συστήματος μας. Το κάθε Σύστημα έχει τη δική του κραυγή και τη λένε πάντα όταν κάνουνε έπαρση και υποστολή της σημαίας. Θα την ακούσετε τόσες πολλές φορές που μέσα σε ένα μήνα θα τη ξέρετε όλοι απ'έξω.

Και μετά έχουμε το θέμα στολής. Στην αρχή όταν θα έρχεστε στις συγκεντρώσεις θα φοράτε τα κανονικά σας ρούχα μέχρι να πάρετε τη στολή σας. Αλλά θα προσέξετε ότι η δική σας στολή είναι λίγο διαφορετική από τους άλλους. Και όταν λέμε διαφορετική εννοούμε ότι έχει λιγότερα σήματα πάνω και ούτε και το καπελάκι σας έχει σήμα. Και πάλι μην ανησυχείτε. Ο Αρχηγός της Αγέλης σας θα σας πει τι πρέπει να κάνετε για να δώσετε και εσείς την προσκοπική σας υπόσχεση και να αποκτήσετε τα σήματα που έχουν οι άλλοι και σιγά σιγά, όταν θα πάτε κατασκηνώσεις και διήμερα θα αποκτήσετε και πτυχία. Αυτό όμως είναι ένα άλλο θέμα που το αναλύσουμε αργότερα.

Καλή διασκέδαση λοιπόν στην Αγέλη μας και θα δείτε και εσείς ότι ο Προσκοπισμός είναι ένας τρόπος ζωής γεμάτος περιπέτεια, γνώσεις και δυνατές φιλίες.

Στις 17 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε η συνάντηση παλαιών Προσκόπων στον χώρο του Συστήματος μας, λίγες στιγμές από εκείνη την νύχτα και ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους παρεβρέθηκα.

76η Ομάδα Προσκόπων... ζώντας τον Προσκοπισμό

Κατασκήνωση Ομάδας Προσκόπων «Προσκοπομάστορας»
Κόρνος 2010

επιμέλεια στήλης ΑΛΜΠΑΝΤΡΟΣ

Η κορύφωση του προσκοπικού προγράμματος για την περσινή προσκοπική χρονιά, αποτέλεσε η θερινή κατασκήνωση της Ομάδας Προσκόπων. Η κατασκήνωση της Ομάδας μας έλαβε χώρα στο Εκπαιδευτικό Κέντρο του Σώματος Προσκόπων Κύπρου στον Κόρνο την περίοδο 26 Ιουνίου με 04 Ιουλίου. Μαζί με την Ομάδα μας συνκατασκήνωσαν Πρόσκοποι από την 275^η Ο.Α/Π. Λακατάμιας, την 282^η Ο.Π. Ταμασού, την 283^η Ο.Π. Γερίου και την 293^η Ο.Π. Μακεδονίτσας. Συνολικά από το Σύστημα μας έλαβαν μέρος 21 Πρόσκοποι ενώ το σύνολο των Προσκόπων στην κατασκήνωση ανερχόταν στους 56.

Η φετινή μας κατασκήνωση είχε σαν θεματική ενότητα τη σκαπανική. Σκοπός ήταν μέσα από το παιχνίδι να αποκτηθούν οι βασικές γνώσεις σκαπανικής και ακολούθως αυτές να εφαρμοστούν για την ολοκλήρωση μεγάλων και μικρών κατασκευών.

Περεταίρω στη φετινή κατασκήνωση κατασκευάστηκαν εξωτερικά μαγειρεία όπου οι Πρόσκοποι είχαν τη δυνατότητα να μαγειρεύουν το φαγητό τους σε καθημερινή βάση, πάντα με την επίβλεψη του υπεύθυνου βαθμοφόρου.

Ακολουθεί φωτογραφικό ημερολόγιο

στήσιμο σκηνών

παιχνίδι γνωριμίας

πυρά

εκπαίδευση κόποι

παιχνίδι καταπέλτες

κατασκευή καταπέλτη

Κατασκευή Πλαισίου Γεφυροποιείας

παιχνίδι

εκπαίδευση πυρόσβεση

εκπαίδευση Πρώτες Βοήθειες

πορεία

καραόκε

μεγάλη κατασκευή

καρασκήνωση

76η Κοινότητα Ανιχνευτών "ΔΑΙΔΑΛΟΣ"

ψάξτε τα ίχνη μας...

επιμέλεια στήλης ΣΕΡ ΧΑΝ

Citius, altius, fortius, που πάει να πει ταχύτερα, ψηλότερα, δυνατότερα στη γλώσσα των λατινικών. Η φράση αυτή χρησιμοποιείται ως ρητό των Ολυμπιακών Αγώνων όμως, στην 76η Κοινότητα Ανιχνευτών Στροβόλου «ΔΑΙΔΑΛΟΣ», εμείς της δώσαμε σάρκα και οστά. Γίναμε παράδειγμα προς μίμηση όχι μόνο για την αποτελεσματική κινητικότητα μας, αλλά και για τις σχέσεις που καταφέραμε να αναπτύξουμε μεταξύ μας, οι οποίες μας ώθησαν στο να δουλέψουμε σκληρά για μια Μεγάλη Δράση Υπαίθρου που χαράχτηκε στις καρδιές μας ως μια από τις καλύτερες εμπειρίες της ζωής μας.

Βδομάδες πριν από την εξόρμησή μας, οι προετοιμασίες είχαν αρχίσει. Για καλύτερο προγραμματισμό χωριστήκαμε όπως ενδείκνυται σε Ομάδες Εργασίας. Μ' αυτό τον τρόπο καταφέραμε να εκπληρώσουμε έναν από του στόχους της Μ.Δ.Υ., να λειτουργήσουμε δηλαδή με μεθοδικότητα. Έτσι έχοντας και την καθοδήγηση του Επιτελείου μας και μέσα από συζητήσεις καταλήξαμε στη δημιουργία πέντε ομάδων εργασίας, που αποτελούνταν από τρία άτομα η κάθε μια.

Η πρώτη ομάδα εργασίας ήταν αυτή η οποία ήταν υπεύθυνη για το πρόγραμμα. Έπρεπε όσα είχαν προταθεί και εγκριθεί από τις Συνόδους να τα ταξινομήσει στο πρόγραμμα της Μ.Δ.Υ., το οποίο θα αναλυόταν με κάθε λεπτομέρεια και σε ημερήσιο. Επίσης στα καθήκοντα της ήταν να έρθει σε επαφή με ειδικούς συνεργάτες που ήταν απαραίτητοι για τη διεξαγωγή του προγράμματος. Όπως για παράδειγμα τον εκπαιδευτή τοξοβολίας ή τους αναρριχητές.

Η επόμενη ομάδα εργασίας ήταν για την εστίαση, η οποία φρόντιζε για το διαιτολόγιο των κατασκηνωτών. Η Ο.Ε. εστίασης έπρεπε να εφαρμόσει τη διατροφή και τον τρόπο αγωγής της με βάση το πρόγραμμα, αλλά και να είναι έτοιμη να καταγράψει σε λίστες τα

υλικά (τρόφιμα) που θα χρειαζόνταν για τη Μ.Δ.Υ.. Στις αρμοδιότητές της ήταν και η καταγραφή ημερήσιων λιστών αγοράς τροφίμων που θα ήταν απαραίτητες κατά την διάρκεια της Μ.Δ.Υ.

Στη Σύνοδο κρίθηκε ακόμα χρήσιμη η δημιουργία της ομάδας εργασίας Διαχείρισης και Δημοσίων Σχέσεων, η οποία σε συνεργασία με όλες τις Ο.Ε., συγκεντρώνει τα ποσά που χρειάζεται η κάθε μία και καταρτίζει τον προϋπολογισμό της δράσης και το ποσό που αναλογεί στον κάθε συμμετέχοντα. Στα χρήματα αυτά προσθέτει τα μεταφορικά, τυχών έξοδα για αναμνηστικά κλπ. Έρχεται σε επαφή με μεταφορικές εταιρείες (αν χρειάζεται), με εταιρείες για τα αναμνηστικά και ετοιμάζει όλες τις ενημερωτικές επιστολές που πρέπει να αποσταλούν στις διάφορες υπηρεσίες του κράτους (αστυνομία, πυροσβεστική, νοσοκομεία, φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης κλπ). Φροντίζει για την εύρεση των απαραίτητων εργαλείων (φωτογραφικών μηχανών και κάμερας) για την κάλυψη της δράσης.

Τελευταία Ο.Ε. ήταν αυτή για την Κοινωνική Προσφορά/Πολιτιστική Κληρονομιά/ Αξίες η οποία και εκτέλεσε την απόφαση της Συνόδου σχετικά με τη διεξαγωγή έρευνας πολιτιστικής κληρονομιάς για το χωριό Λεύκαρα, την παροχή κοινωνικής προσφοράς στην κοινότητα Δρούσειας καθώς και με την απαίτηση του Πτυχίου Τελειοποιήσεως για τις Αξίες που όπως αποφασίστηκε θα περιελάμβανε την παρουσίαση θεατρικού μονόπρακτου με αντιρατσιστικά μηνύματα.

Κάθε Ο.Ε. για να λειτουργήσει σωστά χρειάζεται εκτός από την εργατικότητα των μελών της, τη συνεργασία όλης της Κοινότητας Ανιχνευτών, πράγμα που κατά τη διάρκεια της Μ.Δ.Υ. επιτεύχθηκε στο μέγιστο βαθμό. Εάν εξαιρέσει κανείς μερικά μικροπροβλήματα προσαρμογής στην αρχή της δράσης η ακολουθία της χαρακτηρίζεται από αρμονία, ομαδικότητα και θετικότητα.

Την έναρξη της Μ.Δ.Υ. δε θα μπορούσε να σημάνει τίποτα άλλο παρά μια απολαυστική πορεία που είχαμε σχεδιάσει από πριν. Στην πορεία συμπεριλαμβάνονταν αρκετές διαδρομές από το ευρωπαϊκό μονοπάτι(E4) στο Δάσος Μαχαιρά, οι οποίες αν και λίγο κουραστικές μας προσέφεραν μια μοναδική θέα, δίνοντάς μας να καταλάβουμε γιατί το νησί μας αποτελεί πόλο έλξης τουριστών απ' όλο τον κόσμο. Το τέλος της πορείας της πρώτης μέρας τέθηκε με την άφιξη μας στο χωριό Λεύκαρα, όπου αφού ετοιμάσαμε σε ανοιχτή φωτιά το φαγητό μας, φάγαμε, κάναμε Σύνοδο και μετά κοιμηθήκαμε, γνωρίζοντας όλοι ότι η επόμενη μέρα θα χρειαζόταν όρεξη και κέφι για να περάσουμε ευχάριστα.

Έτσι και έγινε! Το πρωινό μας γέμισε με γνώσεις για την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου μας. Ο κάθε Ανιχνευτής ξεχωριστά συνέβαλε στην δημιουργία ενός πάζλ που προέβαλλε την ιστορία των Λευκάρων, την ανάμιξή τους ακόμα και με τον άνθρωπο που σημάδεψε ολόκληρο τον ευρωπαϊκό διαφωτισμό τον Λεονάρντο Ντα Βίντσι, τις τέχνες που ήταν μοναδικές στο είδος τους, την παραδοσιακή αρχιτεκτονική τους, τα νόστιμα λουκούμια τους και τόσα άλλα που δίνουν μια πολυχρωμία σ' αυτό το πάζλ και το κάνουν τόσο ξεχωριστό.

πρόσκοποι λοιπόν, πήραμε τα κατάλληλα μέτρα προστασίας από τον ήλιο και ακολούθως αφήνοντας τον αυθορμητισμό και την παιδικότητά μας να εκδηλωθεί αποβάλαμε την κούραση των προηγούμενων ημερών και αναζωογονηθήκαμε. Βέβαια η ψυχαγωγία μας δεν σταματούσε εκεί. Το βραδάκι μας περίμενε ένα υπέροχο γλέντι στην παραλία. Αυτό το γλέντι χαρακτηριζόταν από πρωτότυπα παιχνίδια και τραγούδια, προσφέροντας σε Ανιχνευτές και Βαθμοφόρους μέσα από την απλότητά και την παρεισθητική ατμόσφαιρά του, στιγμές ευτυχίας.

Μετά την ενδιαφέρουσα αυτή έρευνα συνεχίσαμε την πορεία μας με προορισμό το χωριό που σημάδεψε την προϊστορική αρχαιολογία της Κύπρου, την Καλαβασό. Εκεί διανυχτερεύσαμε και το επόμενο πρωινό μετακινηθήκαμε με τα αυτοκίνητα του επιτελείου μας στον υπέροχο κατασκηνωτικό χώρο, που βρίσκεται στην επαρχία Λεμεσού, «Κάλυμνος». Μετά την τακτοποίησή μας το πρόγραμμα περιελάμβανε κάτι που όλοι είχαμε ανάγκη! Ένα θαλάσσιο μπάνιο! Ως καλοί

Το πρωινό της Δευτέρας με χαρά παρακολούθησαμε ένα μονόωρο σεμινάριο κωπηλασίας στην βάρκα του δράκου (dragon boat – είδος βάρκας). Ο εκπαιδευτής μάλιστα μας πρότεινε να συμμετάσχουμε σε αγώνες κωπηλασίας, επειδή θεώρησε ότι ως ομάδα, Κοινότητα και Επιτελείο, είχαμε μεγάλες προοπτικές. Έτσι προσθέτοντας και αυτό στο μπαούλο των εμπειριών μας συνεχίσαμε τη μέρα μας με ένα περίπατο στο κέντρο της Λεμεσού καταλήγοντας σε μια καφετέρια, όπου και απολαύσαμε το καφεδάκι μας στο ήρεμο περιβάλλον της πόλης των περισσότερων καλλιτεχνών του νησιού.

Έπειτα η Τρίτη φύλαγε για όλους μας ένα τεράστιο ξεφάντωμα. Νερό, βουτιές, αδρεναλίνη, στο υδροπάρκο της Λεμεσού. Το γέλιο, θα μπορούσε να πει κανείς, ότι χαρακτηρίζει εκείνη την μέρα. Λίγο αργότερα παρακολούθησαμε μαθήματα τοξοβολίας, μπαίνοντας στο κλήμα μια άλλης εποχής εξαιτίας της κομψότητας του αθλήματος αυτού. Η μέρα αυτή έκλεισε με τις πρόβες για το θεατρικό που επρόκειτο να παρουσιάσουμε στον επόμενο μας σταθμό την κοινότητα Δρούσειας.

Στις 14 Ιουλίου αναχωρούσαμε ήδη από το πρωί για τη Δρούσεια, η οποία βρίσκεται στην Πάφο. Αφού εγκατασταθήκαμε δεν χάσαμε καθόλου χρόνο συνεχίζοντας το πρόγραμμά μας με τη διεξαγωγή προβών. Κάναμε επανάληψη ξανά και ξανά προκειμένου να είμαστε τέλειοι τη βραδιά της παρουσίασης. Μετά από αρκετές ώρες ακολούθησε το δείπνο και η κινηματογραφική βραδιά. Όσοι άντεξαν να παρακολουθήσουν την ταινία χωρίς να αποκοιμηθούν, λόγω της κούρασης, τη σχολίασαν με θετικές κριτικές.

Πρωί - πρωί την Πέμπτη πήγαμε για θαλάσσιο μπάνιο στη Λαρά, που είναι μία από τις γνωστές παραλίες στη χερσόνησο του Ακάμα. Αυτή η παραλία ήταν τόσο ωραία που όλοι σαγηνεύτηκαν από τα καταγάλανα νερά της και τη βελούδινη άμμο της, την οποία οι χελώνες καρέτα καρέτα εδώ και αιώνες επιλέγουν για να γεννούν τα αυγά τους. Τον ενθουσιασμό αυτό διαδέχτηκε η περιπέτεια με την αναρρίχηση που πραγματοποιήσαμε σε έναν από τους ωραιότερα αναρριχητικά πεδία της Κύπρου, το σύμπλεγμα βράχων στην περιοχή της Ίνιας. Ήμασταν τόσο τυχεροί ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να απολαύσουμε το ηλιοβασίλεμα με θέα το δάσος και τη θάλασσα του Ακάμα. Και αυτό το βράδυ ασχοληθήκαμε με τις πρόβες του θεατρικού.

Η μέρα που ακολούθησε ήταν μεγάλη. Το πρωί όλα τα δέντρα της κοινότητας Δρούσειας έπρεπε να βαφτούν με άσπρο ασβέστη. Ευτυχώς όλοι είχαμε καλλιτεχνικές ανησυχίες και έτσι η δουλειά μας έγινε αρκετά γρήγορα. Έπειτα το απόγευμα ήταν η παρουσίαση του αντιρατσιστικού θεατρικού. Τα είχαμε πάει πάρα πολύ καλά. Σημάδι της επιτυχίας μας ήταν όχι μόνο το μεγάλο μας κοινό αλλά και η συμμετοχή του στη συζήτηση που ακολούθησε μετά το μονόπρακτο. Όλοι οι θεατές πήραν τα μηνύματα που θέλαμε να δώσουμε. Ιδιαίτερα συγκινητικό ήταν το γεγονός ότι οι νεαροί Έλληνες κάτοικοι του χωριού υποσχέθηκαν μπροστά σ' όλους ότι θα προσπαθούσαν πλέον να κάνουν παρέα και με μετανάστες που έμεναν στο χωριό τους. Μάλιστα στο τέλος, μας επισκέφθηκε και ένας Κούρδος, ο οποίος διαμέσου της 76ης Κοινότητας Ανιχνευτών κατάφερε να βοηθήσει τη μάνα αδερφή του μαθαίνοντας τα δικαιώματά της, να μείνει κοντά στο παιδί της που βρισκόταν στη Κύπρο και να μην απελαθεί. Το βράδυ εκείνο όλοι νιώσαμε ευχαρίστηση με την προσφορά στους συνανθρώπους μας, πλημμυρίζοντας από ένα συναίσθημα αγαλλίασης και ευημερίας της ψυχής.

Η 17η Ιουλίου μέρα Σάββατο ήταν και η τελευταία μέρα της Μ.Δ.Υ.. Αφού έγινε διάλυση της κατασκηνώσεως πήγαμε για ένα ακόμη θαλάσσιο μπάνιο στην περριοχή Λατσιά και αποχωρήσαμε για τον Στρόβολο.

Φεύγοντας, όλοι είχαμε στο μυαλό μας σκηνές από την φανταστική αυτή βδομάδα. Παρόλο που όλη η Κοινότητα Ανιχνευτών βρισκόμαστε σε μια νεαρή ηλικία χωρίς ιδιαίτερη πείρα στη διοργάνωση τέτοιου είδους δράσεων, καταφέραμε να αποδείξουμε, πως με τη σωστή καθοδήγηση, άτομα της ηλικίας μας μπορούν να αντεπεξέλθουν σ' αυτές τις απαιτήσεις. Η Μ.Δ.Υ. 2010 άξια κατείχε το ρητό «Κατακτώντας Την Κορυφή»! Αφού ως ομάδα ξεκινήσαμε και ως αδέρφια καταλήξαμε, κερδίζοντας κάθε στοίχημα και αποτελώντας παράδειγμα της φράσης του ιστοριογράφου Ηρόδοτου «αμα έπος τε και έργον εποίει» (δηλ. μόλις ξεστόμιζε το λόγο, έκανε και το έργο). Τιμήσαμε, τέλος, τα 50 χρόνια ζωής του 76ου Συστήματος Προσκόπων Στρόβολου.

Προσκοπικό Χρονογράφημα

επιμέλεια στήλης Αντιγόνη Μιχαήλ

Συνέντευξη Α Κυριακίδη 23/1/2010

Πώς ξεκίνησε η ιδέα για τον προσκοπισμό στον Στρόβολο

Υπήρξα πρόσκοπος στο 2^ο Σύστημα Αγγλικής Σχολής και είχα αποκτήσει το πτυχίο Βασιλέως (Δημοκρατίας) με αρχηγό τον καθηγητή Χατζιωσήφ (ξάδελφο του Δημάρχου Στροβόλου). Τότε το Σύστημα ήταν ανοικτό μόνο για μαθητές της Σχολής. Φεύγοντας από την Σχολή το 1953 σταμάτησα και τον προσκοπισμό. Μετά το 1955 εντάχθηκα στις τάξεις της ΕΟΚΑ και συνελήφθηκα τον Οκτώβριο του 1956 μέχρι και το 1958. Εντάχθηκα στο σωματείο Κεραυνός που τότε ήταν καφενείο (το καφενείο του Μούγια) και υπήρξε η πρότασή μου να οργανωθεί νεολαία του Σωματίου το 1959 και ανάλαβα την αρχηγεία της. Τότε κτίζετο και το οίκημα. Οπότεν τότε πρότεινα να ιδρυθεί και προσκοπικό σύστημα αφού υπήρχε η νεολαία. Άρχισα μόνος μου προσεγγίζοντας μικρούς και μετά γνώρισα τον Χρίστο Καλλίδη ο οποίος είχε περισσότερες γνώσεις από μένα αφού υπήρξε βαθμοφόρος την Αίγυπτο και αρχίσαμε μαζί στον Στρόβολο. Το ονομάσαμε 76^ο Σύστημα Προσκόπων Στροβόλου Κεραυνός.

Ο Καλλίδης δεν ήταν ενεργός στο Σώμα αλλά μας είχε δει στον Κεραυνό και ήρθε κοντά μας. Μέσω του γνωρίσαμε και τον Χριστόφορο Χριστοφόρου και τους αδελφούς Κούζη (Μιχάλης Γιώργος Χρίστος) που ήταν όλοι από την Αίγυπτο. Όλα έγιναν πολύ γρήγορα αφού αν δείτε στα χαρτιά η επίσημη έναρξη ήταν τον Οκτώβριο του 1959. Χρειαζόμασταν όμως ένα ΑΣ αφού κάνεις δεν ήθελε να αναλάβει γιατί ο ρόλος του ήταν μακριά από την «δράση». Τον ρόλο αυτό ανέλαβε ο Σάββας Κοκκινίδης. Μάλιστα επεκτείναμε και τον προσκοπισμό στην Μόρφου μαζί με τον Κοκκινίδη. Μας έπαιρνε και μαθαίναμε τον κόσμο να κάνουν προσκοπισμό. Ένας από αυτούς μάλιστα υπήρξε και καλαθοσφαιριστής ο Παλλάδιος. Μάλιστα

το 82^ο Αγ. Ομολογητών το ίδρυσαν πρόσκοποι από το Σύστημα μας αφού η αγάπη τους για τον προσκοπισμό ήταν τεράστια και ο σκοπός ήταν η ίδρυση περισσότερων προσκοπικών Συστημάτων.

Οι πρώτες φωτογραφίες δείχνουν προσκόπους έτοιμους. Η διαδικασία ξεκίνησε πριν την ίδρυση;

Μάλιστα η διαδικασία ξεκίνησε από πριν για να είμαστε έτοιμοι σε ένα κτίριο του 1940, προπολεμικό στρατώνα, το οποίο χρησιμοποιούσαμε σαν οίκημα. Το κτίριο το πήραμε από τον ιδιοκτήτη του χωραφιού του οποίου ο γιος ήταν και πρόσκοπος μας. Ο Καλλίδης ήταν Αρχηγός Ομάδας εγώ ήμουν υπαρχηγός και ο Χριστόφορος ήταν στους Ανιχνευτές. Ο Καλλίδης μετέπειτα πήγε στην Αγέλη και εγώ ανέλαβα την Ομάδα. Υπήρχε συνεχής ζήτηση και οι διαδικασίες για δημιουργία όλων τμημάτων άρχισε νωρίς. Κάναμε μεγάλη προβολή για να έλθει κόσμος και είχαμε μεγάλη ανταπόκριση.

Που πήγατε κατασκήνωση το 1960;

Το 1960 δεν κάναμε κατασκήνωση. Τον Άγουστο 1961 πήγαμε στο Τρόδος στην περιοχή Τζόν Νικολάου που βρίσκετε κοντά στην χιονίστρα. Καταρχήν δεν μου άρεσε να πηγαίνω με άλλα Συστήματα. Ήθελα μόνος για να γίνετε πιο σωστά η εκπαίδευση. Κάναμε και έφοδο τότε και στο σύστημα των Αγ. Ομολογητών το βράδυ. Δεν υπήρχαν εγκαταστάσεις και ζήτησα από τον έπαρχο Λεμεσού και μας έβαλαν βρύση για να έχουμε νερό. Η εκπαίδευση αφορούσε πολλά πράγματα κυρίως αυτοσυντήρηση και μάλιστα λάβαμε μέρος σε πυρόσβεση μαζί με το Δασονομείο. Η κατασκήνωση του 1963 έγινε στον Μαχαιρά.

Το 1974 προγραμματίζαμε κατασκήνωση στην Ακανθού που τελικά μας πρόλαβε η εισβολή. Γλιτώσαμε φτηνά γιατί φαντάζεστε τι θα γινόταν όταν τα αεροπλάνα έβλεπαν τις ελληνικές σημαίες στην κατασκήνωση από ψηλά.

Μετά την ίδρυση ήρθαμε σε ρήξη με τον πρόεδρο του Κεραυνού και μου ζήτησε να φύγω από το σύστημα. Φεύγοντας όμως με ακολούθησαν όλοι οι πρόσκοποι. Τότε Επαρχιακός έφορος ήταν ο Θεόδωρος Μίτλετον ο οποίος ήρθε σε σύγκρουση με τον πρόεδρο του Κεραυνού και αφαιρέθηκε από την ονομασία του συστήματος το «Κεραυνός».

Στο αρχείο βρήκαμε στοιχεία ότι ήρθαμε στον σημε-

ρινό χώρο το 1962. Πόσο καιρό κάναμε στον στρατώνα;

Δεν κάναμε πολύ καιρό στον Κεραυνό. Αρχίσαμε τις διαδικασίες από την αρχή για να μεταφερθούμε. Ανέλαβε η επιτροπή και βρήκαμε χορηγίες για να γίνει ο χώρος δωρεάν μέσω της επιτροπής του Συστήματος. Έιχα κάνει ενέργειες για να βγει άδεια από την πολεοδομία για να κτίσουμε και υπάρχει και τίτλος για τον χώρο. Η πραγματικότητα είναι ότι ενδιαφέρθηκα για αυτόν τον χώρο και λίγο πολύ ήρθαμε παράνομα και κτίσαμε και μετά αποκτήσαμε την άδεια. Λίγο καιρό μετά την ίδρυση το 1966 αποχώρησα και πήγα στην Ελλάδα και επέστρεψα το 1969 και ξανα-ανάλαβα στο Σύστημα.

Πώς ήταν η 24 Οκτωβρίου του 1959

Ήμασταν στο γήπεδο του Κεραυνού και όλοι οι γονείς των προσκόπων ήταν εκεί και όλο το Σωματείο Κεραυνός.

Τι άλλο θυμάστε την περίοδο που ήσασταν εδώ

Μετά το 1974 ορισμένοι που είχαν εγκλωβιστεί με βρήκαν και μου είπαν ότι χρησιμοποίησαν τις προσκοπικές γνώσεις τους για να επιβιώσουν μέχρι να επιστρέψουν στις ελεύθερες περιοχές.

Το 1974 αναλάβαμε την τροφοδοσία των προσφύγων

εδώ στο Δημοτικό Αγ. Μαρίνας. Οι κάτοικοι του Στροβόλου έφεραν τρόφιμα και εμείς μαγειρεύαμε και φροντίζαμε τον κόσμο. Επίσης ο κόσμος έφερνε ρούχα και εμείς αναλαμβάναμε την διαλογή. Φιλοξενούσαμε μάλιστα και 3 οικογένειες προσφύγων που έμειναν 2-3 χρόνια στους χώρους του Συστήματος, στον χώρο που τώρα βρίσκετε η αποθήκη και που βρισκόταν η μικρή Αγέλη.

Πήγατε στο Παγκόσμιο Τζάμπορι του 1963 στον Μαραθώνα

Πήγα να και ανέλαβα την αρχηγία μέρους της Κυπριακής αποστολής μαζί με τον καθηγητή τον Ταπακούδη. Μας είχαν δώσει την Ομάδα του Ελένιου Σχολείου. Η αντιπροσωπεία της Κύπρου ήταν πολύ μεγάλη.

Κοπέλες βαθμοφόροι δεν υπήρχαν;

Η πρώτη ήταν η γυναίκα του Χριστόφορου που μετά τον Κούζη ανέλαβε την Αγέλη.

Όταν σας πεί κάποιος 76 τι είναι αυτό που θέλετε να πείτε στον κόσμο

Δεν υπάρχει καλύτερο πράγμα. Θυμάμε ότι το 76° σημαίνει άνθρωπο ίσιος. Που μπορεί να τα υποστεί όλα και να βγει κερδισμένος. Ξέρει πώς να ζήσει και πώς να επιβιώσει

Οι

πληροφορίες πάρθηκαν από το προσκοπικό εγκόλπιο του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων

Μέρος Β'

Είδη φωτιάς

Όπως θα δεις παρακάτω υπάρχουν πέντε είδη φωτιάς, όπου την κάθε μια μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις, ανάλογα με τον καιρό η ανάλογα αν θες να μαγειρέψεις η απλώς να ζεσταθείς. Πάντα έχοντας στο νου σου τους κανόνες ασφάλειας.

Φωτιά άστρου

Για να διατηρήσεις φωτιά για μαγείρευα μπορείς να πάρεις λίγα κάρβουνα και να βάλεις τέσσερα μεγάλα ξύλα και ενδιάμεσα μικρότερα, σε σχήμα άστρου, ώστε κάθε άκρη να αγγίζει τα αναμμένα κάρβουνα. Μια τέτοια φωτιά δεν σβήνει, αρκεί να σπρώχνεις την άκρη των ξύλων, από καιρό σε καιρό, προς το κέντρο. Αυτή η φωτιά έχει και πλεονέκτημα να μην φαίνεται από πολύ μακριά και να μην κάνει πολύ καπνό. Αν θέλεις να διατηρήσεις τη φωτιά ως το πρωί, θα σκεπάσεις τα κάρβουνα με στάχτη και την άλλη μέρα δεν θα έχεις παρά να την φυσήξεις για να ξανανάψει. Αυτό φυσικά γίνεται όταν το βράδυ δεν έχει βροχή, αλλά ποτέ μην προσπαθήσεις να την διατηρήσεις σε απροστάτευτο χώρο ή όταν έχει αέρα, γιατί είναι επικίνδυνο.

Φωτιά αμερικάνικη

Η φωτιά αυτή είναι κατάλληλη για μαγείρευμα. Στήνεις μέσα στο χώμα, σε γωνία, δύο γερά ξύλα παράλληλα μεταξύ τους σε απόσταση 70 εκ. Ύστερα τοποθετείς ξύλα 1 μέτρο μήκους το ένα πάνω στο άλλο, που θα στηρίζονται πάνω στα δύο ξύλα,

που έστησες πάνω στο χώμα, σχηματίζοντας έτσι ένα κλειστό μικρό φράχτη. Με τρία άλλα ξύλα σχηματίζεις ένα τετράγωνο πάνω στο έδαφος και μέσα σε αυτό ανάβεις τη φωτιά. Πρέπει να προσέξεις, η κλίση των ξύλων, που στήνεις στο χώμα, να είναι προς το μέρος που κατευθύνεται ο άνεμος. Η φωτιά αυτή δίνει μεγάλη θερμότητα. Οι παραπάνω διαστάσεις είναι για να πάρεις μια ιδέα μόνο. Πρέπει να κανονίσεις τις διαστάσεις ανάλογα με το τι πρόκειται να κάνεις με τη φωτιά αυτή και τα ξύλα που διαθέτεις.

Φωτιά χαντακιού:

Σκάβεις ένα χαντάκι και καθαρίζεις όλα τα γύρω ξερά χόρτα. Στρώνεις όλη την επιφάνεια, μέσα στο χαντάκι, με μικρές πέτρες. Στην επιφάνεια της γης τοποθετείς παράλληλα και κάθετα προς το χαντάκι δύο-τρία χοντρά και μακρουλά ξύλα. Τα ξύλα αυτά, καθώς καίγονται στη μέση, λυγίζουν και πέφτουν μέσα στο χαντάκι και το γεμίζουν με μια καλή στρώση από κάρβουνα που είναι κατάλληλα για ατομικό μαγείρευμα. Μια τέτοια φωτιά δεν είναι κατάλληλη για να γίνει σε σκληρή η υγρή γη, είναι όμως κατάλληλη όταν φυσάει δυνατός άνεμος. Το χαντάκι πρέπει να είναι παράλληλο με τον αέρα.

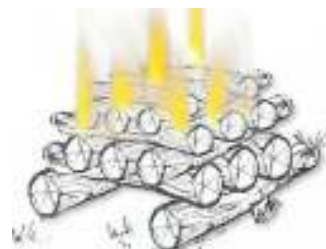

Φωτιά κυνηγού

Τοποθετείς παράλληλα δύο χοντρά και μακριά κούτσουρα. Στο κενό που σχηματίζεται, ανάμεσα στα δύο κούτσουρα, ανάβεις τη φωτιά. Μπορείς να κάνεις το ίδιο με δύο τοιχάκια που θα σχηματίσεις με πέτρες. Προσοχή τα κούτσουρα να είναι παράλληλα προς τον άνεμο.

Πυραμίδα

Είναι η φωτιά που συνήθως χρησιμοποιούμε για την πυρά στην κατασκήνωση. Στο κέντρο υπάρχει ένας κώνος από κλαδιά με μέτριο πάχος και φυσικά, από κάτω τους το προσάναμμα με άνοιγμα από τη μεριά που φυσά ο αέρας. Γύρω από αυτά υψώνεις μια πυραμίδα

από κούτσουρα που διαδοχικά είναι κοντότερα. Ένα είδος πυραμίδας μπορείς να στήσεις όταν θες να έχεις καλά κάρβουνα. Τα ξύλα στην περίπτωση αυτή συμπληρώνουν το ένα δίπλα στο άλλο το κάθε επίπεδο μέχρι την κορφή. Έτσι τα ξύλα καίγονται όλα μαζί δημιουργώντας πολλά κάρβουνα. Με τον τρόπο αυτό μπορείς να μαγειρέψεις στα κάρβουνα χωρίς τη φλόγα που μαυρίζει τα σκεύη.

Οι πληροφορίες πάρθηκαν από το προσκοπικό εγκόλπιο του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων

Με τα φτερά του Ικάρου

περιδιάβαση στον κόσμο των πτήσεων και της αεροπορίας

επιμέλεια στήλης Σερ Χαν

Υπερελαφρά αεροσκάφη.... Το μέλλον για τους ερασιτέχνες αεροπόρους!!!

Σύμφωνα με τη νομοθεσία, που έχει μικρές αποκλίσεις με την νομοθεσία όλων των άλλων ευρωπαϊκών χωρών «υπερελαφρό» χαρακτηρίζεται το πτητικό μέσο με ή χωρίς κινητήρα του οποίου το μέγιστο επιτρεπόμενο μικτό βάρος (συμπεριλαμβανομένων και των επιβατών) δεν υπερβαίνει τα 550 κιλά. Όλα τα βαρύτερα αεροσκάφη κατατάσσονται στη λεγόμενη «Γενική Αεροπορία».

Τα Υπερελαφρα αεροσκάφη είναι τελικά το μέλλον για τους ονειροπόλους αεροπόρους που βλέπουν την πτήση σαν ένα ταξίδι στην απόλυτη ελευθερία. Τα πολλά έξοδα (που διαρκώς αυξάνουν) που χρειάζονται για την υποστήριξη μιας πτήσης των λεγόμενων «ΕΛΑΦΡΩΝ» αεροσκαφών (CESSNA, PIPER, RALLYE κτλ) κάνουν την πτήση δύσκολη. Η χαρά που νοιώθει ο αεροπόρος συνθλίβεται κάτω από τα οικονομικά βάρη, τη μεγάλη «διαδικαστική» ταλαιπωρία που πρέπει να υποστεί για να ξεκινήσει μια πτήση, τα περιορισμένα χρονικά περιθώρια στα οποία είναι διαθέσιμα τα πιο πολλά αεροδρόμια και την δυσκολία ανεύρεσης - ανεφοδιασμού του πανάκριβου αεροπορικού καυσίμου AVGAS 100LL (2,2€/λίτρο). Τελικά ο αεροπόρος καταλήγει να κάνει ΤΟΠΙΚΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ οι οποίες μετά από κάποιες ώρες αρχίζουν να παρουσιάζουν μειωμένο ενδιαφέρον.

Από την άλλη μεριά τα ΥΠΕΡΕΛΑΦΡΑ αεροσκάφη δίνουν μια νέα διάσταση στην πτήση :

Είναι φτηνά στην αγορά και στη χρήση.

Μπορεί να τα συναρμολογήσει και να συντηρήσει ο ίδιος ο ΠΙΛΟΤΟΣ.

Πετούν και με μικρές ταχύτητες άρα εύκολα προσγειώνονται και απογειώνονται από πρόχειρα πεδία προσγείωσης
Καταναλώνουν περίπου 12 λίτρα / ώρα καύσιμο αυτοκινήτου (περίπου 1€ το λίτρο).

Έχουν πολύ μεγάλο βαθμό ανόδου (περίπου 800-2000 Ft/min). Έχουν οροφή στα 15.000'.

Πετούν από 5 έως 10 ώρες με 80 - 130 Knots ταχύτητα.

Φανταστείτε ότι μπορούν να απογειωθούν από την ΠΑΦΟ να πάνε κατευθείαν στο ΗΡΑΚΛΕΙΟ στην Κρήτη σε 4 με 5 ώρες και να επιστρέψουν χωρίς να ανεφοδιαστούν και η όλη πτήση να στοιχίσει περίπου 150€ !!!!

Είναι η όχι ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ;

Ας δούμε όμως λίγο πιο αναλυτικά τις διαφορές μεταξύ ενός υπερελαφρού και ενός ελαφρού αεροσκάφους της Γενικής Αεροπορίας, διαφορές που τονίζουν και τα μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα του ενός τύπου έναντι του άλλου.

1) Το Οικονομικό:

Η αγορά ενός αεροπλάνου της Γενικής Αεροπορίας δεν αφορά ανθρώπους της μεσαίας εισοδηματικής τάξης καθώς οι τιμές καινούργιων ξεκινούν από 100.000€. Μπορεί να νοικιάσει κάποιος ένα αεροπλάνο εφόσον είσαι κάτοχος του αντίστοιχου πτυχίου και μέλος της αντίστοιχης Αερολέσχης σε τιμές που ξεκινάνε από 300€ ανά ώρα. Για καινούργια πάντα αεροσκάφη, οι τιμές αγοράς των υπερελαφρών αεροπλάνων ξεκινούν από 12.500€. Με 40.000€ μπορεί κάποιος να αποκτήσει ένα καινούργιο υπερελαφρό μεταλλικό τριαξονικό αεροπλάνο πλήρως εξοπλισμένο ενώ

για ένα αντίστοιχο της Γενικής Αεροπορίας θα χρειαστεί πάνω από 150.000€. Αντίστοιχα οι τιμές των μηχανοκίνητων αετών ξεκινάνε από 12.500€ ενώ με 20.000€ και μπορεί κάποιος να αποκτήσει έναν πλήρως εξοπλισμένο καινούργιο μηχανοκίνητο αετό. Σχετικά με το κόστος λειτουργίας και συντήρησης τα πτητικά μέσα της Γενικής Αεροπορίας που έχουν σαν βάση τους αεροδρόμια που έχουν κλιμάκια της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.) είναι υποχρεωμένα να καταβάλουν φόρους για κάθε προσαπογείωση τους καθώς και να πληρώνουν το λεγόμενο «Handling», ποσά καθόλου ευκαταφρόνητα. Ένα άλλο πάγιο είναι το τέλος στάθμευσης αεροδρομίου, καθώς η Γενική Αεροπορία είναι υποχρεωμένη να σταθμεύει σε αεροδρόμια σε αντίθεση με τα υπερελαφρα που μπορούν να σταθμεύουν σε πεδία προσαπογείωσης. Μετά περνάμε στο κόστος ασφάλισης που είναι πολλαπλάσιο ενός υπερελαφρού και στην κατανάλωση καυσίμων που και αυτή είναι μεγαλύτερη λόγω ισχυρότερων κινητήρων. Για μια πτήση 150 χιλιομέτρων με ένα υπερελαφρό αεροπλάνο ή τράικ δεν θα χρειαστούν παραπάνω από 25 λίτρα αμόλυβδης βενζίνης.

2) Αναφορικά με την Συντήρηση:

Τα πτητικά μέσα της Γενικής Αεροπορίας υποχρεούνται να συντηρούνται συστηματικά από πιστοποιημένους μηχανικούς (με το ανάλογο κόστος βέβαια) σε αντίθεση με ένα υπερελαφρό το οποίο μπορεί να συντηρεί ο ίδιος ο ιδιοκτήτης.

3) Χωρητικότητα:

Οι θέσεις ενός υπερελαφρού περιορίζονται σε δύο, ενώ ένα ελαφρύ αεροσκάφος της Γενικής Αεροπορίας μπορεί να έχει πολύ περισσότερες. Άρα μπορεί να πάρει μαζί του ο χειριστής και την παρέα του.

4) Επαγγελματική Εξέλιξη και Ποιότητα Εκπαίδευσης:

Εάν κάποιος σκοπεύει να γίνει επαγγελματίας χειριστής αεροσκαφών το πιο απλό πτυχίο της Γενικής Αεροπορίας (P.P.L.) είναι μια καλύτερη αρχή από ένα πτυχίο χειριστή υπερελαφρών αεροσκαφών. Προς το παρόν η εκπαίδευση της Γενικής Αεροπορίας είναι καλύτερη στο πτητικό αλλά κυρίως στο θεωρητικό σκέλος από αυτήν στα υπερελαφρά. Η εκπαίδευση στα υπερελαφρά δεν είναι πλήρως θεσμοθετημένη από τη νομοθεσία. Αυτός είναι και ο λόγος που πετούν από πολύ λίγα έως ελάχιστα στην πατρίδα μας. Στην Ευρώπη πετούν χιλιάδες υπερελαφρά σε κάθε χώρα γιατί εκεί αυτά τα θέματα είναι σωστά νομοθετημένα εδώ και πολλά χρόνια και υπάρχει αυξημένη αεροπορική παιδεία.

5) Πτητική Συμπεριφορά - Πτήσεις I.F.R.:

Σίγουρα τα πτητικά μέσα της Γενικής Αεροπορίας έχουν καλύτερη «συμπεριφορά» στους άνεμους και τις αναταράξεις λόγω αυξημένου βάρους και ταχύτητας. Επίσης, τα υπερελαφρά περιορίζονται νομοθετικά μόνο σε πτήσεις V.F.R. δηλαδή σε πτήσεις εξ όψεως. Δηλαδή δεν τους επιτρέπεται να πετάξουν νύχτα, ακόμα και εάν έχουν τον απαραίτητο εξοπλισμό, καθώς και την ημέρα μέσα σε συνθήκες περιορισμένης ορατότητας (σύννεφα και ομίχλη). Δεν ισχύει το ίδιο στη Γενική Αεροπορία.

Στο επόμενο τεύχος θα ασχοληθούμε με το πιο προσιτό τύπο μηχανοκίνητου υπερελαφρού, το τράικ ή όπως είναι ευρύτερα γνωστό το μηχανοκίνητο αετό.

Προσωπογραφίες

μια προσπάθεια να σας γνωρίσουμε
τους Βαθμοφόρους μας...

επιμέλεια στήλης ΑΛΚΥΟΝΑ

Είχα την τύχη να φτάσω αυτόν τον άνθρωπο στα χρόνια που ήταν κάτι περισσότερο απο ενεργός Βαθμοφόρος στο Σύστημα, τα χρόνια που ζούσε και πάλευε για το καλύτερο του Προσκοπίου μας πάντα με αξιοπρέπεια και αγάπη. Ήταν Αρχηγός μου, έπειτα ήταν Αρχηγός μου και συνεργάτης μου στην έκδοση αυτής της εφημερίδας, τώρα είναι ο Αρχηγός μου και Έφορος της Γενικής Κλάδου Ανιχνευτών. Όποια και να είναι η πορεία του θα βάζω μπροστά την λέξη Αρχηγός γιατί είναι ένας άνθρωπος που του αξίζει πραγματικά.

ο Ανδρέας Παναγιώτου, είναι ένας αληθινός Πρόσκοπος και αυτό μας το απέδειξε με την κινησή του όταν ενδιαφέρθηκε να μπει στην Γενική Εφορεία. Θέλει να κάνει το καλύτερο για τον Προσκοπισμό της Κύπρου.

Το μόνο που απομένει να του πούμε λοιπόν ένα ευχαριστώ για όσα μας έδωσε και μας δίνει, και καλή επιτυχία όχι μόνο στα νέα σου Προσκοπικά βήματα αλλά και στην προσωπική σου ζωή.

Στοιχεία:

- Γενήθηκε στις 12 Αυγούστου 1976
- 1983 Λυκόπουλο
- 1988 Πρόσκοπος
- 1991 Ανιχνευτής
- 1992 Βαθμοφόρος (Υ.Ο.Π.)
- 1996 Σπουδές και Υπαρχηγός Κοινότητας στο 20ο Σ.Π. Τούμπας Θεσσαλονίκης
- 2001 Επιστροφή και 2001 – 2004 Α.Α.
- 2004 – 2005 Α.Ο.Π.
- 2005 – 2006 Α.Κ.Α.
- 2006 – 2007 Α.Σ. και Α.Α.Λ.
- 2008 – 2009 Επιτροπή Γονέων
- 2009 – 2010 Έφορος στον Κλάδο Ανιχνευτών / ΓΕ
- 2010 – Έφορος Κλάδου Ανιχνευτών / ΓΕ

Σπούδασε το 1996 – 2001 Οικονομικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης όπου εκτός από τον Προσκοπισμό είχε και έντονη ανάμιξη στο φοιτητικό κίνημα όπου και διετέλεσε για 2 χρόνια πρόεδρος της Παγκύπριας Ενιαίας Οργάνωσης Φοιτητών και για 3 χρόνια Γενικός Γραμματέας της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Κυπρίων Θεσσαλονίκης

Ανήκεις στη νεότερη γενιά των παλαιών Προσκόπων του 76ου Συστήματος Προσκόπων Στροβόλου. Μίλησε μας λίγο για τις εμπειρίες σου στο Σύστημα.

Πραγματικά θεωρώ τον εαυτό μου ως τον «τελευταίο από τους παλιούς» αφού είμαι και ο τελευταίος που «αποχώρησε» από το Σύστημα κλείνοντας έτσι μία γενιά και δίνοντας τα ινιά σε εσάς τους νεότερους.

Στις λίγες γραμμές που έχουμε στη διάθεσή μας είναι δύσκολο να αναπτύξω τις εμπειρίες μου. Μπορώ όμως, να σου πω με βεβαιότητα ότι είναι τόσες πολλές και τόσο έντονα χαραγμένες στη μνήμη μου. Το σημαντικό είναι ότι όλες οι εμπειρίες και τα βιώματα που έχω από τον Προσκοπισμό είναι γεμάτες αγάπη, φιλία, ομαδικότητα και συνεργασία, περιπέτεια, ζωντάνια, εξερευνήσεις, γνώση και διασκέδαση.

Αν τα χρόνια που έζησες ως Λυκόπουλο, Πρόσκοπος και Ανιχνευτής είχαν μια γεύση, πια θα ήταν αυτή;

Η γεύση που θα χαρακτήριζε την εποχή που ήμουν Λυκόπουλο είναι το μέλι... Μια γλυκιά ανάμνηση, μια γλυκιά γεύση που όσο περισσότερο τη δοκίμαζες τόσο περισσότερο ήθελες.

Ως Πρόσκοπος θα έλεγα ότι τα χρόνια αυτά είχαν τη γλυκιά, ξινή και πικρή μερικές φορές γεύση του πορτοκαλιού. Η εποχή που ως σφουγγάρι τραβούσαμε με

μανία τις τόσες χρήσιμες γνώσεις που έχει να προσφέρει ο Προσκοπισμός σε ένα παιδί. Γλυκές, γιατί

όπως και στα Λυκόπουλα όσο το γευόσουνά τόσο περισσότερο ήθελες, ξινές γιατί τώρα έπρεπε να καταβάλεις και περισσότερο κόπο και καμιά φορά πικρές γιατί και η απογοήτευση και η πικρία καμιά φορά είναι μέρος της ζωής μας. Αλλά στο τέλος υπερισχύει ο συνδυασμός που κάνει το πορτοκάλι τόσο εύγεστο και ζουμερό και σε κάνει να θέλεις να φας και δεύτερο και τρίτο...

Η γεύση του λωτού είναι αυτή που θα χαρακτήριζε την Ανιχνευτική μου ζωή. Από τη στιγμή που γευτήκαμε το λωτό δε θέλαμε να φύγουμε. Τόσο έντονη, και γεμάτη όμορφες εμπειρίες ήταν η ανιχνευτική ζωή, που ήταν σαν να πήγα και 'γω με τους συντρόφους του Οδυσσέα στη χώρα των Λωτοφάγων.

Όπως ξέρουμε ήσουν Αρχηγός και στα τρία Τμήματα του Προσκοπισμού. με ποια λέξη θα περίγραφες το κάθε Τμήμα και γιατί?

Λοιπόν, η Αγέλη Λυκοπούλων είναι το Τμήμα που σε γεμίζει ζωντάνια. Τα γέλια και η επιμονή των Λυκοπού-

λων, η συνεχής κίνηση και η πρόκληση του να χρησιμοποιείς συνέχεια τη φαντασία σου για να ετοιμάσεις το πρόγραμμα έτσι ώστε να αρέσει στα Λυκόπουλα και να μπορέσεις να τους μεταφέρεις αυτά που πρέπει να γνωρίσουν, είναι κάτι το μαγικό. Με λίγα λόγια η Αγέλη είναι ένα απέραντο ταξίδι σε έναν φανταστικό κόσμο.

Η λέξη που θα χρησιμοποιούσα για την Ομάδα είναι η σιγουριά. Η σιγουριά με την έννοια του να ξέρεις τι κάνεις. Τα παιδιά στην ηλικία των Προσκόπων δεν συγχωρούν λάθη. Πρέπει να είσαι σίγουρος για το πρόγραμμά σου, σίγουρος για τις γνώσεις που θα μεταφέρεις, σίγουρος για τα βιώματα που θες να δώσεις στους Προσκόπους σου.

Η Κοινότητα Ανιχνευτών είναι το μεγάλο στοίχημα. Η εφηβική ηλικία χαρακτηρίζεται ως η πιο κρίσιμη ηλικία και ακριβώς έτσι αντιμετωπίζεται στον Προσκοπισμό. Οι Ανιχνευτές, οι νέοι και οι νέες μας, είναι έτοιμοι να ανοίξουν τα φτερά τους. Να εξερευνηθούν, να ανιχνεύσουν τα όσα έχουν μάθει όλα αυτά τα χρόνια και να τα κάνουν πράξη, να τα κάνουν τα δικά τους προσωπικά βιώματα. Αυτό είναι και το στοίχημα που καλείται να κερδίσει ο Βαθμοφόρος της Κοινότητας. Ως ο μεγάλος αδελφός, ο «μέντορας», να βοηθήσει τον Ανιχνευτή να πραγματοποιήσει μόνος του αυτήν την ωραία πτήση, να παίξει μόνος του το προσκοπικό παιχνίδι.

Αρχηγός Συστήματος για 3 χρόνια, πως ήταν αυτή σου η εμπειρία;

Εδώ πρέπει να σε διορθώσω. Αρχηγός Συστήματος ήμουν μόνο για ένα χρόνο. Προηγούμενα απλά βοηθούσα τον Αρχηγό μας, ως ο παλαιότερος από τους υπόλοιπους Βαθμοφόρους μας, γιατί είχε αυξημένες οικογενειακές και επαγγελματικές υποχρεώσεις. Όπως και να 'χει ως Αρχηγός Συστήματος οφείλεις να συντονίζεις όλα τα Τμήματα, να φροντίζεις να τηρούν τα προγράμματά τους καθώς επίσης να φροντίζεις για την καλή λειτουργία και εικόνα των χώρων της Εστίας μας και φυσικά, όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή να παραδίδεις στους νεότερους. Αυτός ήταν και ο λόγος που έμεινα στην ηγεσία του Συστήματος μόνο ένα χρόνο. Όπως σου είπα και στην αρχή της συνέντευξής μας ήμουν ο τελευταίος από την προηγούμενη γενιά Βαθμοφόρων και έκρινα, αν και μου ήταν πολύ δύσκολο να αφήσω το 76ο, ότι ήρθε πλέον και η δική

μου σειρά να δώσω τη θέση μου σε έναν νεότερο για να πάρει το Σύστημα μια νέα ώθηση. Και πραγματικά βλέποντας και το αποτέλεσμα των τελευταίων χρόνων είμαι σίγουρος ότι έκανα την καλύτερη κίνηση. Το Σύστημα μας συνεχίζει στοχεύοντας όλο ψηλότερα και ευρύτερα.

Τώρα τα καθήκοντα αυξάνονται και φτάνουν το εύρος της Γενικής Εφορείας, εξήγησε μας λίγο τα καθήκοντά σου ως Εφορος στον Κλάδο Ανιχνευτών.

Ως Έφορος του Κλάδου Ανιχνευτών έχω υποχρέωση να φροντίζω για την ομαλή και ορθή λειτουργία του ανιχνευτικού προγράμματος αλλά κυρίως να παρέχω την απαιτούμενη στήριξη προς τους Βαθμοφόρους του Κλάδου Ανιχνευτών για την εφαρμογή του. Για το σκοπό αυτό, με το Γιώργο Ζαχαρίου που είμαστε μαζί στον Κλάδο κάναμε πέρσι μία μεγάλη προσπάθεια να συγκεντρώσουμε τις ανάγκες, να βελτιώσουμε και να αναβαθμίσουμε τον Εσωτερικό Κανονισμό του Κλάδου και να ετοιμάσουμε κάποια σχετικά βοηθήματα για τους Ανιχνευτές μας αλλά και τους Βαθμοφόρους.

Νέο αίμα στη Γενική Εφορεία, να περιμένουμε αλλαγές και εξέλιξη όσον αφορά τον κλάδο Ανιχνευτών?

Όπως ήδη ανέφερα, η μεγάλη αλλαγή στον Κλάδο είναι η αναβάθμιση του Εσωτερικού Κανονισμού. Η όλη προσπάθεια ήταν αρκετά δύσκολη και επίπονη και διήρκησε σχεδόν όλη την προηγούμενη χρονιά. Στόχος τώρα είναι να βρεθούμε μαζί με τους Ανιχνευτές και τους Βαθμοφόρους μας για να τους βοηθήσουμε στην εφαρμογή του καθώς κάθε αρχή και δύσκολη. Τώρα πέραν αυτού, η εξέλιξη πρέπει να είναι συνεχής σε ό,τι κάνουμε στη ζωή μας. Ακριβώς γι' αυτό, να περιμένετε και αρκετές δράσεις και εκπλήξεις από την Εφορεία Κλάδου Ανιχνευτών. Ήδη είναι στα σκαριά και ετοιμάζονται τρεις παγκύπριες δράσεις για τις οποίες θα μάθετε πάρα πολύ σύντομα...

Λένε και λέμε και εμείς φυσικά, ότι στον Προσκοπισμό βρίσκεις τους καρδιακούς σου φίλους, τα αδέρφια σου, ανθρώπους που μένουν πάντα στη ζωή σου. Ισχύει για σένα αυτό;

Ναι ισχύει απόλυτα. Ο προσκοπικός τρόπος ζωής, με τις κατασκηνώσεις, τις προκλήσεις που για να τις φέρεις εις πέρας πρέπει να ζητήσεις τη βοήθεια του άλλου Προσκόπου (σε κάθε στάδιο του Προσκοπισμού από το Λυκόπουλο μέχρι και τώρα που είμαστε Βαθμοφόροι) δημιουργεί έναν πραγματικό και αληθινό δεσμό μεταξύ των ανθρώπων. Οι περισσότεροι φίλοι μου, τα άτομα τα οποία θα προστρέξω για να τους πω τις χαρές ή τις λύπες μου, είναι τα Αδέλφια μου από τους Προσκόπους. Ας, μη ξεχνάμε ότι ο κουμπάρος μου είναι αδελφικός φίλος από τον καιρό που ήμασταν μικρά Προσκοπάκια.

Πιο κάτω υπάρχουν φωτογραφίες απο τα χρόνια που ο Ανδρέας Παναγιώτου ήταν Πρόσκοπος, Αχιχνευτής, Βαθμοφόρος Αρχηγός μέχρι και πιο πρόσφατες.

ΚΑΛΑΒΑΣΟΣ – ΚΑΚΟΜΑΛΛΗΣ – ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΑΜΙΡΟΥΣ και άλλα πολλά!!!

Η στήλη που εγκαινιάζουμε σήμερα, έχει ένα και μόνο σκοπό. Να μας δώσει το έναυσμα για να ανακαλύψουμε την «άλλη» Κύπρο, την αυθεντική. Μας παροτρύνει να ξεφύγουμε λίγο από τα κλισέ των γνωστών, «μοδέρνων και εξευρωπαϊσμένων» τουριστικών προορισμών του τόπου μας. Μας βγάζει εκτός του γνωστού χεί γουέη (high way) και μας στρώχνει να ακολουθήσουμε εκείνους τους μικρούς, ίσως και λίγο φιδίσιους δρόμους που καταλήγουν σε όμορφα γραφικά χωριά, σε ήσυχους και ανέμελους εκδρομικούς χώρους, σε μαγικές παραλίες...

Οι διαδρομές που προτείνουμε είναι βγαλμένες από εμάς τους ίδιους. Την παρέα του 76^{ου} που ενίοτε μεγαλύτερη ή μικρότερη, εκδράμει όταν το επιτρέπουν οι υποχρεώσεις μας. Η πρώτη μας πρόταση είναι και η πιο πρόσφατή μας. Ξεκινά από την Καλαβασό και αφού περάσει από μια σειρά από μικρά χωριά και άλλα σημεία ενδιαφέροντος καταλήγει στον εκδρομικό χώρο του Τμήματος Δασών Κακομαλλής έξω από το χωριό Λουβαράς της επαρχίας Λεμεσού και απ' εκεί στην Ι.Μ. Παναγίας Αμιρούς... Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή....

Ξεκινήστε νωρίς (καλά θα ήταν μεταξύ 8:00 – 9:00) και ακολουθείστε τον αυτοκινητόδρομο Λευκωσίας – Λεμεσού όπου θα βγείτε σε περίπου 30' λεπτά στην έξοδο για Καλαβασό. Στην είσοδο του χωριού υπάρχει

επιμέλεια στήλης ΠΗΓΑΣΟΣ
 πάρκο. Εκεί μπορείτε να ξεμουδιάσετε λίγο και να βγάλετε την πρώτη σας φωτογραφία με το μικρό τρενάκι και τα βαγόνια του που κοσμεί το πάρκο και μας θυμίζει την εποχή των λατομείων της περιοχής. Στη συνέχεια αφού μπειτε στην πλατεία του χωριού θα ακολουθήσετε κατεύθυνση αριστερά μέσα από ένα στενό δρομάκι και στη συνέχεια θα στρίψετε αριστερά (υπάρχει επιγραφή) παίρνοντας το δρόμο για την Ασγάτα. Τόσο η Καλαβασός όσο και η Ασγάτα έχουν πρόσφατα κάνει αρκετά έργα ανάπλασης και είναι πολύ όμορφα και γραφικά χωριά που δίνουν το στίγμα των χωριών της περιοχής.

Από την Ασγάτα θα κατευθυνθείτε προς το Κελλάκι περνώντας από τα μικρά χωριά Βάσα και Σανίδα. Λίγο πριν να φτάσετε στο Κελλάκι, στα δεξιά σας θα συναντήσετε το γυναικείο μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής ή Παναγίας του Γλωσσά. Να μια καλή ευκαιρία για μια στάση και ένα μικρό προσκύνημα. Προσοχή, είναι λίγο αυστηρά όσον αφορά την ενδυμασία (φούστα για τις κοπέλες και μακρύ παντελόνι για τους άνδρες). Εδώ καταφεύγουν όσοι γονείς έχουν μικρά παιδιά με προβλήματα ομιλίας και ζητούν τη βοήθεια της Παναγίας. Λόγω των πολλών θαυμάτων σε τέτοια παιδιά η Παναγία πήρε αυτή την επωνομασία. Η ίδρυσή της ανάγεται στον 10ο ή στον 12ο αιώνα. Το έτος 1975 ομάδα μοναζουσών, από τη μονή Αγίου Γεωργίου του Αλαμάνου, εγκαταστάθηκε σε αυτήν, την ανακαίνισαν ριζικά και έκτοτε λειτουργεί ως γυναικείο κοινόβιο. Σε λίγα λεπτά από την Παναγία του Γλωσσά φτάνετε στο

Κελλάκι. Στο Κελλάκι αξίζει τον κόπο να σταματήσετε για ένα δροσιστικό ποτό σε ένα από τα παραδοσιακά καφενεία καθώς το χωριό είναι κτισμένο στην κορυφή ενός λόφου και προσφέρει μοναδική θέα προς τα γύρω χωριά.

Επόμενη στάση το χωριό Ακαπνού μέσω των πιο μικρών χωριών Κλωνάρι και Βίκλα. Για τους λάτρεις του γκολφ στη Βίκλα υπάρχουν γήπεδα για το άθλημα (Vikla Golf & Country Club). Την κοινότητα της Ακαπνού διασχίζει ο ποταμός Βασιλικός. Στην είσοδο του χωριού υπάρχει γεφύρι (στο δρόμο) ενώ βγαίνοντας από το χωριό με κατεύθυνση προς το επόμενο μας σημείο την Επταγώνεια σε απόσταση μόλις 300 μέτρων (χωματόδρομος βατός για κάθε όχημα) από το δρόμο υπάρχει ενετικό γεφύρι... Μια καλή φάση για μια οικογενειακή φωτογραφία. Τους χειμερινούς μήνες πριν πάρετε το δρόμο αριστερά για Επταγώνεια καλό θα ήταν να κάνετε μία παράκαμψη λιγότερη από χιλιόμετρο δεξιά στο δρόμο για την Ορά και να επισκεφθείτε τον καταρράκτη της Ακαπνού ύψους 20 μέτρων. Υπάρχει καλή σήμανση και από τον ασφαλτόδρομο είναι μόλις 300 – 400 μέτρα (χωματόδρομος βατός για κάθε όχημα).

Αφού τα δούμε και αυτά θα συνεχίσουμε κανονικά με κατεύθυνση προς το χωριό Επταγώνεια λίγο πριν το χωριό ο δρόμος μας τελειώνει σε Τ. Θα στρίψετε δεξιά για να μπείτε στο χωριό και σε περίπου 200 – 300 μέτρα θα στρίψετε αριστερά με κατεύθυνση προς το χωριό Αρακαπάς (υπάρχει σήμανση). Μόλις βγείτε από την Επταγώνεια θα δείτε στα αριστερά σας επιγραφή που οδηγεί σε αναστηλωμένο κρησφύγετο της Ε.Ο.Κ.Α. Αν δε σας πιέζει ο χρόνος αξίζει να κάνετε άλλη μια μικρή παράκαμψη και να το επισκεφθείτε.

Φτάνοντας στον Αρακαπά το πρώτο που θα συναντήσετε είναι η Παναγία η Ιαματική. Από τη δεξιά μεριά είναι η παλιά εκκλησία και από την αριστερή η πιο πρόσφατη. Εδώ και πάλι αξίζει να σταματήσετε για να προσκυνήσετε (πρέπει όμως να πετύχετε την εκκλησία ανοιχτή ή να ψάξετε την κυρία που είναι υπεύθυνη για το κλειδί). Όπως και να 'χει όμως πρέπει να σταματήσετε για μια ακόμα φωτογραφία. Η Παναγία Ιαματική, μνημονεύεται για πρώτη φορά ως μονή από τον αρχιμανδρίτη της Αρχιεπισκοπής Κυπριανό (1788). Ο σωζόμενος σήμερα ναός ανακαινίστηκε το 1727 και στο εσωτερικό φέρει τοιχογραφίες που μπορούν να χρονολογηθούν γύρω στο 1500. Γιορτάζει στο Γενέσιο της Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου). Η Παναγία αυτή είναι ξακουστή για την θεραπεία των ακατάσχετων αιμορραγιών. Η Παναγία Ιαματική στην εικόνα της είναι ζωγραφισμένη σε στάση δέησης ενώ επίσης η εκκλησία της Παναγίας του Αρακαπά είναι μια από τις λίγες εκκλησίες στην Κύπρο με έξοχα δείγματα τοιχογραφιών ιταλοβυζαντινής τεχνοτροπίας.

Και επειδή είμαι σίγουρος ότι μέχρι να τα κάνετε όλα αυτά θα πεινάσετε δεν θα κάνουμε άλλη στάση. Επόμενος μας σταθμός ο εκδρομικός χώρος του Τμήματος Δασών ΚΑΚΟΜΑΛΛΗΣ λίγο έξω από το χωριό Λουβαράς. Πριν το Λουβαρά θα περάσουμε από το Καλό Χωριό Λεμεσού. Ο εκδρομικός χώρος βρίσκεται σε υψόμετρο 900 μέτρων στους πρόποδες του ομώνυμου βουνού, δίπλα από το Δασικό Σταθμό Κακομάλλη και απέχει περίπου 5 χιλιόμετρα από το Λουβαρά. Ο δρόμος μέχρι τον εκδρομικό χώρο είναι ασφαλτός. Διαθέτει χώρο για άναμμα φωτιάς, πόσιμο νερό, τραπέζια με πάγκους, αποχωρητήρια, χώρο απόρριψης των σκουβάλων και παιδική χαρά.

Ξεκινώντας από την έξοδο της Λευκωσίας και ακολουθώντας τη διαδρομή και τις στάσεις που σας αναφέραμε θα φτάσετε στον Κακομάλλη χαλαρά και ξεκούραστα σε περίπου 3 ώρες. Αν είστε όπως αναφέραμε και πιο πάνω, λάτρεις της σούβλας και αν ξεκινήσατε στις ώρες που σας προτείναμε, θα έχετε και αρκετό χρόνο να ετοιμάσετε τη σούβλα ενώ τα παιδιά και οι υπόλοιποι της παρέας θα μπορέσουν να ασχοληθούν με διάφορες άλλες δραστηριότητες. Αν πάλι θέλετε να είστε πιο χαλαροί σας προτείνουμε να πάρετε μαζί σας έτοιμο το φαγητό σας. Αφού φάτε και ξεκουραστείτε, αναχωρήστε για τον τελικό σας σταθμό πριν πάρετε το δρόμο της επιστροφής, το μοναστήρι της Παναγίας της Αμιρούς.

Θα κατευθυνθείτε πίσω στο Λουβαρά και απ' εκεί θα πάρετε το δρόμο για το χωριό Αψιού (υπάρχει καλή σήμανση και για το χωριό και για τη Μονή. Προσοχή όμως, οι επιγραφές για την Αψιού εκεί στο Λουβαρά, δεν είναι αυτές που ξέρουμε, είναι μικρές χρώματος μπλε, ορθογώνιου σχήματος με τη μεριά που δείχνει την Αψιού τρίγωνη ώστε να σχηματίζει τόξο. Με άσπρα γράμματα αναγράφεται η Αψιού). Σε απόσταση μερικών χιλιομέτρων ανατολικά του χωριού Αψιού και βόρεια του χωριού Μαθηκολώνη, βρίσκεται το Μοναστήρι της Παναγίας Φανερωμένης Αμιρούς. Το Μοναστήρι είναι κτισμένο στους πρόποδες του Κακομάλλη και σε θέση που μπορεί κανείς να έχει μεγάλη θέα μέχρι τη θάλασσα του Ζυγίου (περισσότερες πληροφορίες στο <http://noctoc-noctoc.blogspot.com/2010/06/monastery-of-panagia-amirou.html>). Η Μονή ανάγεται στ0 12^ο αιώνα αλλά ήταν ανενεργή για πολλά χρόνια. Επαναλειτούργησε το 1997 και ακόμα γίνονται έργα για την ανακατασκευή της.

Όταν προσκυνήσετε και απολαύσετε τη θέα θα πάρετε το δρόμο της επιστροφής όπου μέσω των χωριών Αψιού και Μαθηκολώνη θα φτάσετε στον Αγ. Αθανάσιο (Λεμεσός) και θα πάρετε το εθνικό δίκτυο για να επιστρέψετε στη Λευκωσία. Καλά να περάσετε και μη ξεχνάτε να οδηγάτε προσεκτικά και με ασφάλεια!!!! Περιμένουμε τα σχόλιά σας...

Η Γωνιά του Βαθμοφόρου

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΕΛΗ...

επιμέλεια στήλης Ελένη Ζήνωνος

24 Φεβρουαρίου 2010, στο πάρκο Ακρόπολης, εγκαινιάζεται η έκθεση για τα 50χρονα του 76^{ου} Συστήματος Προσκόπων Στροβόλου.

Αποφασίζω να την επισκεφτώ, καθώς μαθαίνω ότι περιλαμβάνει πλούσιο φωτογραφικό υλικό της μέχρι τώρα πορείας του Συστήματος, με την κρυφή ελπίδα να αναγνωρίσω κάπου, σε κάποια φωτογραφία τον εαυτό μου.

Σε μια πινακίδα, χρονολογημένη κάπου στο 1995, είμαι εκεί, σε μια φωτογραφία από την κλασική «λυκοπουλίστικη» καλοκαιρινή κατασκήνωση στα Πλατάνια, παρέα με άλλα λυκόπουλα τότε..

Ήταν ξαφνική αναλαμπή! Αντικρίζοντας τη φωτογραφία και παλιά γνώριμα πρόσωπα, συγκινήθηκα και πηρά άμέσως την απόφαση να επιστρέψω.

Στην επόμενη Σαββατιάτικη συνάντηση, δήλωσα παρούσα στην παρέα της Αγέλης, αντιμέτωπη ως μεγαλύτερη πια, με μικρά λυκοπουλάκια. Εξάλλου αυτό που ήθελα ήταν να επιστρέψω στην αφετηρία, εκεί που άρχισα και σχεδόν εκεί που έκανα την προσκοπική μου παύση. Δεν είχα προλάβει

να καταταχθώ καλά καλά στην Ομάδα των προσκόπων, και εφηβικές υποχρεώσεις με βρήκαν να παραιτούμαι από τον προσκοπισμό νωρίς.

Κατά τις πρώτες συναντήσεις, μοναδικός συνειρμός που έκανα συνεχώς με το μυαλό μου, ήταν πως αλλάζουν οι ρόλοι μέσα σε μερικά χρόνια. Τα άτομα που σήμερα βρίσκονται να είναι υπεύθυνα για την ασφάλεια, την μάθηση και την καλοπέραση των λυκοπουλών, ήμασταν κάποτε στη θέση τους και δημιουργούσαμε χαρακτήρες. Καθένας λοιπόν με τη δική του προσωπική ιστορία.

Θυμάμαι πόσο ντροπαλή ήμουν μικρή, και ψάχνω υποσυνείδητα σήμερα, στο πλήθος λυκοπουλών, να ξεχωρίσω παιδιά που να μου θυμίζουν τον εαυτό μου, για να τους ενημερώσω απλά ότι όλα θα πάνε καλά. Ενώ προσπαθώ, με το μάτι του μεγαλύτερου πια, να ψυχολογήσω τα πιο φασαριόζικα παιδιά που κάποτε ζήλευα το θάρρος τους, αυτό που τους έκανε να ξεχωρίζουν από τους υπόλοιπους αφού ποτέ δεν ντρέπονταν να αναλάβουν ευθύνες, να κάνουν νέες παρέες σε κάθε κατασκήνωση, να παίζουν θέατρο άφοβα στα σκετσάκια των μαγευτικών camp-fire βραδιών..

Φέτος είμαι στην παρέα του 76^{ου} από την αρχή της Προσκοπικής χρονιάς και ανυπομονώ να φορέσω την στολή, ενώ προσπαθώ ακόμη να συνηθίσω στο κάλεσμα «Υπαρχηγέ»!

Ακόμα λίγες στιγμές απο την συνάντηση Παλαιών Προσκόπων...

